

Jeska Verstegen

Keteltje

Prinses met praatjes

Leopold / Amsterdam

Lees ook:

Keteltje – Prinses op les

Eerste druk 2014

© Jeska Verstegen 2014 / www.jeskaverstegen.nl

Vormgeving: Annemieke Groenhuijzen / www.aggv.nl

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 6516 0 / NUR 272

Inhoud

Keteltje krijgt zakgeld 7

Keteltje en de langste zuurstok ter wereld 10

Keteltje verdwaalt 14

Keteltje heeft praatjes 18

Keteltje speelt verstoppertje 22

Keteltje ruimt op 26

Keteltje bouwt een feestje 30

Keteltje zet lijntjes 34

Keteltje spreekt geheimtaal 38

Keteltje en het kwartet 42

Keteltje maakt nieuw geld 46

Keteltje krijgt zwemles 50

Keteltje gaat naar een bal 54

Keteltje maakt ruzie 58

Keteltje gaat picknicken 63

Keteltje steelt de show 68

Keteltje vangt sneeuw 73

Keteltje gaat op schoolreisje 77

Keteltje proeft koekjes 81

Keteltje geeft een prijs 84

Daghallo! Even iedereen voorstellen!

Dapper, de duif.

Met Prins Opa maak
ik malle pret.

Dit is Koningin Moeder.
Zij heeft het altijd erg druk.

Dit is mijn vriendje Doffie.
Tenminste... zijn voeten.

Beppie,
het varkentje.

Generaal Vader is groot en sterk.

Sjef de Kok kan lekker koken.

Dit is de Minister President. Hij is een betweter.

Dit is de Minister van Geldzaken. Hij weet alles over geld.

Sneeuwbal, de witte kat.

Keteltje krijgt zakgeld

Keteltje tuurt door de hoge ramen van het paleis.

‘Wanneer komt hij nou?’ vraagt ze.

‘Mrauw,’ mauwt Sneeuwbal.

Keteltje duwt het puntje van haar neus tegen de ruit.

Ineens gaan de ijzeren sierhekken van het paleis open. Een zwarte auto draait het grindpad op. *Krrr*. De chauffeur stapt uit de auto en houdt het portier open.

‘Eindelijk!’ roept Keteltje blij. ‘Daar is de Minister van Geldzaken!’

Even later stapt een meneer in een grijs pak de bibliotheek van het paleis binnen.

‘Daghallo!’ roept Keteltje. ‘Krijg ik meteen mijn zakgeld?’

De Minister van Geldzaken zet zijn aktetas op tafel. ‘U moet eerst tekenen, Prinses.’

Hij geeft Keteltje een vel papier en een pen.

‘Tekenen?’ vraagt Keteltje verbaasd. ‘Goed hoor! Wat zal ik tekenen?’

Een portret van mijn varkentje Beppie of van Sjef met zijn koksmuts op of van Sneeuwbal in zijn mandje...’

De Minister van Geldzaken kijkt ernstig. ‘Uw hándtekening, Prinses.

Hier, onder de tekst.’

Keteltje denkt na. Ze weet best wat een handtekening is. Een naam met veel krullen eraan. Koningin Moeder zet er iedere dag wel honderd op belangrijke papieren.

‘O, natuurlijk, een handtekening,’ zegt ze snel, en onder aan het papier schrijft Keteltje alle letters van haar naam. Als ze klaar is, maakt ze aan elke letter een mooie krul. En dan tekent ze er nog wat hartjes omheen. ‘Zo,’ zegt ze en ze overhandigt het papier aan de Minister van Geldzaken.

Met een zwaai haalt de Minister een grote envelop uit zijn aktetas. Hij verbreekt de rode lakzegel en opent hem. 'Alstublieft, Prinses Keteltje. Uw zakgeld: één euro en vijftwintig cent.'

Keteltje neemt het geld aan en loopt snel naar de deur.

'Waar gaat u heen?' vraagt de Minister verrast.

'Naar de mooiste winkel van de wereld!' roept Keteltje.

De Minister van Geldzaken fronsst zijn wenkbrauwen. 'Naar de winkel? U kunt uw geld beter bewaren, Prinses Keteltje. Sparen, heet dat.'

Keteltje holt al het paleis uit en het grindpad af. De Minister loopt met grote passen achter haar aan. Ondertussen praat hij over spaarvarkens en rente. Hij gebruikt veel moeilijke woorden.

Keteltje denkt: Wat zal ik kopen? Boterbabbelaars of drop? Smekkie of slobberveters?

'Hier is het!' roept Keteltje.

De Minister van Geldzaken kijkt in de etalage.

Er liggen zuurtjes met wikkels in alle kleuren.

Chocolade in allerlei vormpjes en boterbabbelaars met glanzend gouden folie.

Keteltje pakt de Minister van Geldzaken bij de hand en duwt de winkeldeur open.

Ting, klinkt het belletje.

Binnen ruikt het zoet. Overal waar ze kijkt ligt snoepgoed.

'Welkom,' zegt de mevrouw achter de toonbank vrolijk.

'O,' zucht de Minister van Geldzaken.

Zijn ogen glanzen. 'Mag ik een zak boterbabbelaars van u? En een zak smekkie en doe ook maar tien chocoladepaardjes en zo'n doosje met toverballen en...'

Hij koopt heel veel.

Dan is Keteltje aan de beurt. 'Een zakje boterbabbelaars, twee smikkel-slierten en tandenborsteldrop,' zegt ze.

De winkelvrouw slaat de kassa aan. 'Dat is precies één euro,' zegt ze tegen Keteltje.

Uit de zak van haar jurk haalt Keteltje een munt. 'Alstublieft!'

De winkelvrouw slaat voor de tweede keer de kassa aan. 'Voor u komt het bedrag op vierenveertig euro en vijftwintig cent.'

Keteltje kijkt met grote ogen naar de Minister. Wat een hoop snoep!

De Minister van Geldzaken grabbelt in zijn portemonnee. 'Ahum,' kucht hij. 'Ik kom vijftwintig cent tekort.'

Keteltje haalt de muntstukjes uit haar zak en geeft ze aan de Minister.

'Kijk eens, vijftwintig cent. Dat heb ik nog precies.'

'Dank u wel, Prinses Keteltje. Ik leen het van u. U krijgt het heus terug.'

De Minister van Geldzaken begint weer te praten over moeilijke woorden.

Keteltje hoort hem niet. Ze huppelt naar buiten en gaat op een bankje zitten. Ze

neemt een grote hap van een smikkelsliert en roept: 'Dit is het lekkerste snoep ter wereld!'

Een voorbijganger vraagt: 'Mag ik een foto van u maken, Prinses Keteltje?'

'Best hoor,' zegt Keteltje en ze snoept verder.

De Minister van Geldzaken gaat naast haar zitten en smakt. 'Mmm, hebt u deze al geproefd? En deze?'

Keteltje knikt en neemt gretig nog een hap van haar smikkelsliert. 'Niet alles in een keer opeten, hoor!' mompelt ze met volle mond. 'Wie spaart, die heeft wat!'

